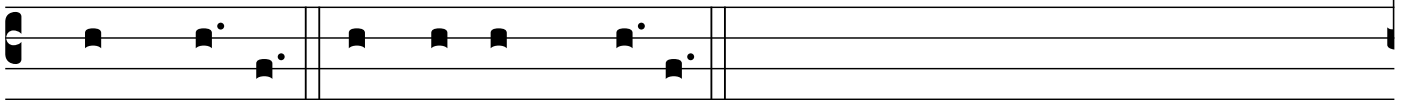
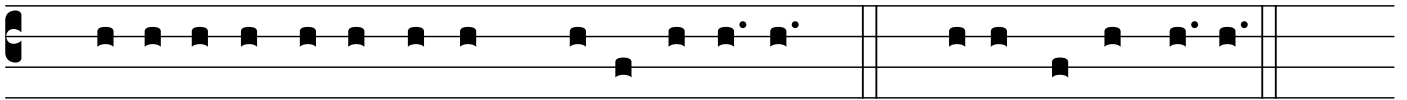

EWANGELIA

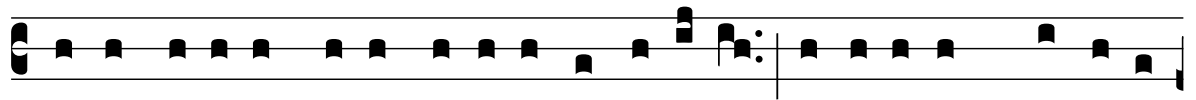
J2, 1-11

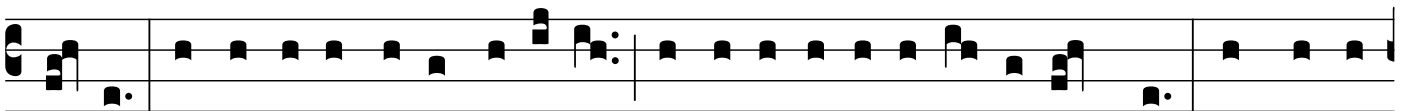
W. Pan z wa-mi. R. I z duchem Two- im.

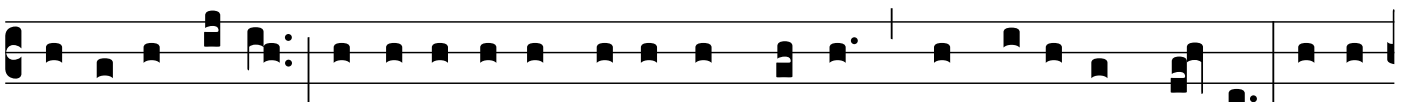
W. Słowa Ewange-lij według świę-te-go Ja-na. R. Chwa-ła Tobie, Panie.

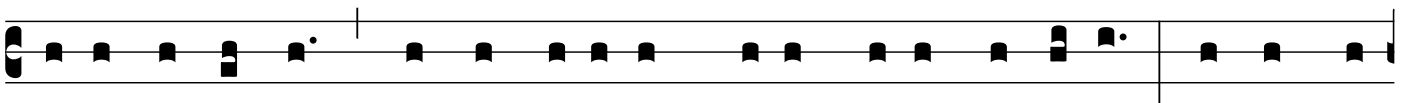
Kanie Ga-li-lejskiej odbywa-ło się *we-se-le* i by-ła tam matka Je-

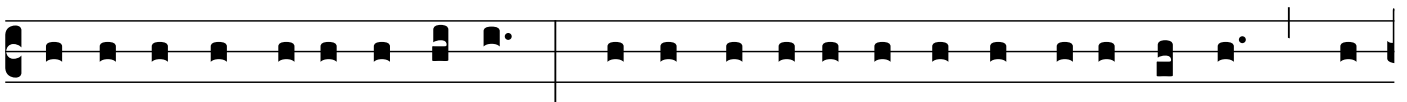
zu- sa. Zaproszono na *to we-se-le* także Je-zu-sa i Je-go uczniów. A kie-dy

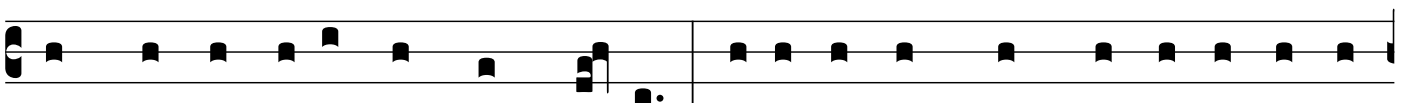
zabrakło wi-na, matka Je-zu-sa mówi do Nie-go: „Nie *ma-ją* już *wi-na*”. Je-zus

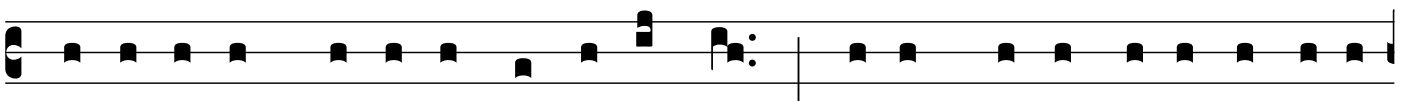
jej odpowiedział: „Czyż to mo-ja lub two-ja sprawa, niewiasto? Czyż jeszcze

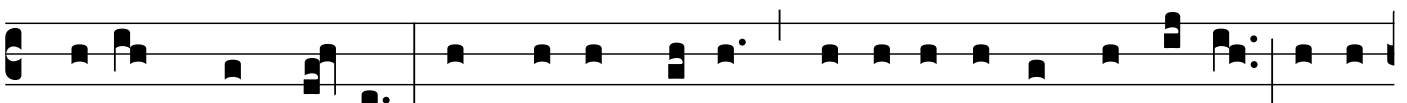
nie na-deszła mo-ja *godzi-na*?”. Wte-dy matka Je-go powiedzia-ła do sług: „Zrób-

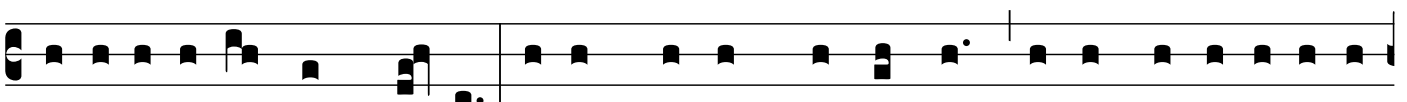
cie wszystko, *cokolwiek* wam *powie*”. Sta-ło zaś tam sześć stągwi kamiennych

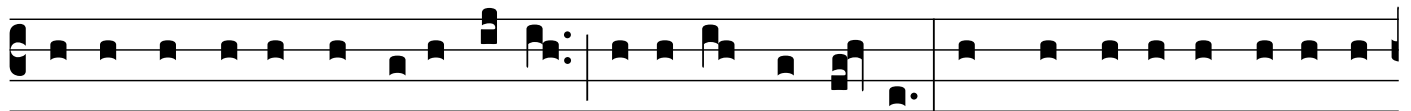
przeznaczo-nych do *ży-dowskich oczyszczeń*, z któ-rych każda mogła pomieścić

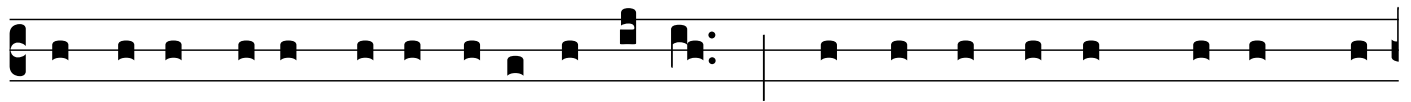
dwie lub trzy *mia-ry*. Rzekł do nich Je-zus: „Na-pełnijcie *stągwie wo-dą*”. I na-

pełni-li je *aż po brze-gi*. Po-tem do nich powiedział: „Zaczerpnijcie te-raz i

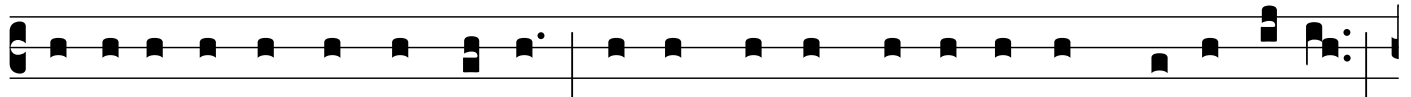
zanieście sta-roście *we-sel*nemu”. Oni **zaś** zanie-śli. A gdy sta-rosta *we-selny*

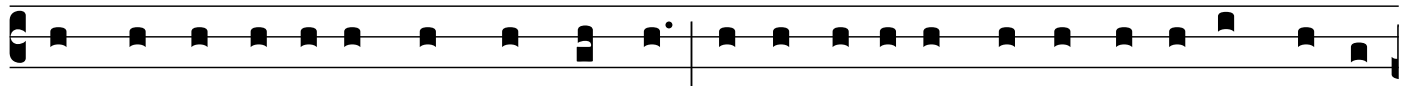
skosztował wody, któ-ra sta-ła się **wi-**nem — nie wiedział bowiem, skąd ono po-

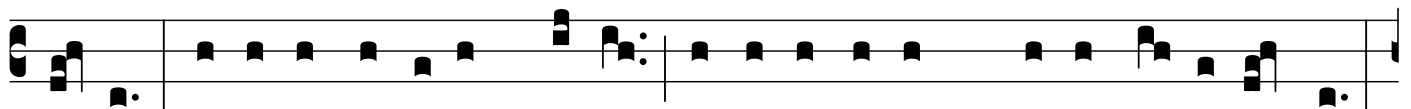
chodzi, a-le słudzy, którzy czerpa-li wo-dę, wiedzie-li — przywo-łał pa-na mło-

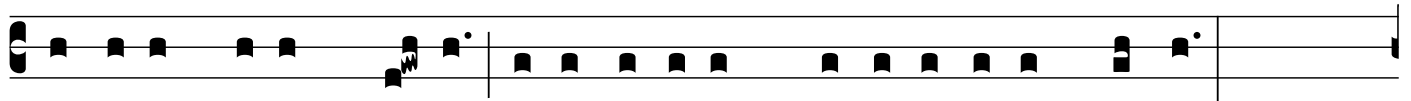
de-go i powiedział do **nie-go**: „Každy człowiek stawia najpierw *dobre wi-*no,

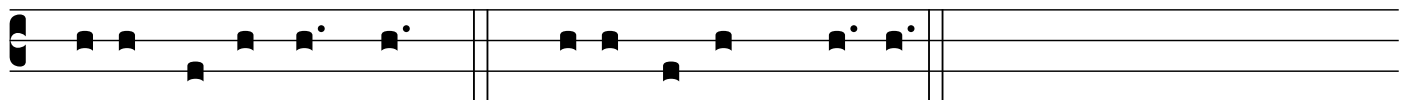
a gdy się na-pi-ją, wówczas **gorsze**. Ty zachowa-łeś dobre wi-no **aż** do tej

po-ry”. Ta-ki to *począ-tek zna-*ków uczy-nił Je-zus w Kanie **Ga-**li-lejskiej.

Objawił swo-ją **chwa-**łę i uwierzy-li w Nie-go je-go uczniowie.

℣. Oto **słowo** Pańskie. ℟. Chwa-ła **Tobie**, Chry-ste.